

Είδη απαρεμφάτου

Έναρθρο – Άναρθρο

Στα αρχαία ελληνικά συναντάμε το απαρέμφατο με δύο κυρίως μορφές:

α) ως **έναρθρο**:

λέγεται το απαρέμφατο που έχει άρθρο ουδετέρου γένους σε κάθε πτώση του ενικού αριθμού

π.χ. **Τὸ λακωνίζεις** ἐστὶ φιλοσοφεῖν.

Τὸ σιγᾶν κρεῖττόν ἐστι (εἶναι καλύτερο) τοῦ λαλεῖν

β) ως **άναρθρο**:

λέγεται το απαρέμφατο που χρησιμοποιείται χωρίς άρθρο

π.χ. Τὸ λακωνίζεις ἐστὶ φιλοσοφεῖν.

Κέλευσον (Διάταξε) ἀνοῖξαι τὰς πύλας.

Τελικό – Ειδικό

Το απαρέμφατο, **ανάλογα με τη σημασία του**, ισοδυναμεί:

α) με τελική πρόταση, άρα θα ονομάσουμε το απαρέμφατο **τελικό**

β) με ειδική πρόταση, άρα θα ονομάσουμε το απαρέμφατο **ειδικό**.

A. Τελικό απαρέμφατο λέγεται το απαρέμφατο που:

- ισοδυναμεί με πρόταση τελική → μεταφράζεται με το **να** και δέχεται άρνηση **μη**.

π.χ. Συμβουλεύω ὑμῖν μὴ **παραδιδόναι** τὰ ὄπλα.

(= Σας συμβουλεύω **να μην παραδίνετε** τα όπλα.)

B. Ειδικό απαρέμφατο λέγεται το απαρέμφατο που:

- ισοδυναμεί με ειδική πρόταση → μεταφράζεται με το **ότι** και δέχεται άρνηση **ού**.

π.χ. Οἱ πρέσβεις ἤγγειλαν βασιλέα ἀργύριον οὐ **παρέξεσθαι**.

(= Οι πρέσβεις ανάγγειλαν ότι ο βασιλιάς **δε θα δώσει** χρήματα).